

lige Boliganvisningskontorer". Allerede ved Udtrykket „midlertidig“ betegner det sig som henhørende til de øjeblikkelige Foranstaltninger, men Boligkommissionen gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er dens Hensigt senere at fremsætte et Forslag angaaende Oprettelse af offentlige Boliganvisningskontorer af mere varig Art. Dette midlertidige Lovforslag har altsaa Henblik paa den øjeblikkelige Situation, og selve Lovforslagets Form og Indhold er præget af, at det, som Boliganvisningskontorerne foreløbig faar med at gøre, er de øjeblikkelige Forhold; men ud af disse midlertidige Boliganvisningskontorer mener Kommissionen, at der bør gaa en offentlig Boliganvisning som varig Institution. Der findes i Lovgivningen et Sidestykke i den offentlige Arbejdsanvisning, og den offentlige Boliganvisning vil forhaabentlig paa samme Maade som denne kunne virke heldbringende.

Lovforslaget er fremsendt enstemmigt af Kommissionen, dog saaledes, at der paa et enkelt Punkt, som jeg senere skal gøre Rede for, har været en Lighedeling af Kommissionens Medlemmer, saaledes at to „Mindretal“, som de betegner sig, hvert for sig har foreslaaet sin Løsning — man burde maaske hellere sige, at to Ligetal har fremsat hver sin Opfattelse af Forholdene.

Forslaget gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der i Kommunen skal oprettes et offentligt Boliganvisningskontor. Et saadant kan være fælles for flere Kommuner. I Hovedstaden med nærliggende Kommuner skal der oprettes et saadant fælles Kontor. Det foreslaas efter det her i Landet almindeligt hævede Princip at give Bestyrelsen en paritetisk Sammensætning, saaledes at de to Parter, der har Interesse i Boliganvisningen, Ejerne og Lejerne, bliver ligelig repræsenteret. Under Hensyn til Lovens midlertidige Karakter og til, at flere Kommuner kan være fælles om eet Kontor, og for at Foranstaltningen hurtigt skal kunne iværksættes, foreslaas Formanden udnævnt af Indenrigsministeren. Jeg skulde mene, at det under en varigere Institution vilde være rigtigt at tilvejebringe en Ordning, hvorved Formændene udnævnes paa samme Maade som i Arbejdsanvisningen efter Indstilling af de vedkommende Kommuner.

Kontorets Opgave er for det første af statistisk Natur: at tilvejebringe Oplysninger om Lejeforholdene i Byerne. Dette skal ske derved, at Husejerne eller deres Stedfortrædere skal give Kontoret Medde-

lelse om de Lejemaal, der er opsagte af en af Parterne eller faktisk er eller vil blive bragt til Ophør. Kontoret skal føre et Register over de ledige Lejligheder og Lokaler og ved periodiske Meddelelser gøre lejlighedssøgende bekendt med, hvilke Lejligheder der er eller bliver ledige. For at kunne føre dette Opsyn paa tilstrækkelig Maade foreslaas det, at Kontoret skal kunne erholde Oplysninger fra offentlige Myndigheder, og at det ogsaa fra Husejere og Lejere skal kunne indkræve saadanne. Kontoret har en Pligt til, hvis de Undersøgelser, det har foretaget, viser, at der kan befrygtes Mangel eller forøget Mangel paa Boliger i Kommunen, at gøre Kommunen opmærksom derpaa. Det offentlige Boliganvisningskontors første Opgave er altsaa at konstatere Forholdene i Kommunen og i Tide varsko den, saafremt Fære paa dette Omraade maa antages at indtræde. Dette er Kontorets Hovedopgave, og dets Konstituering er skildret i Lovforslagets §§ 1—5.

I de følgende Paragraffer, §§ 6—8, er Kontorets Myndighed paa et andet Omraade fastsat. Kontoret faar efter Lovforslaget, det midlertidige Forslag, den Myndighed, at visse Kontrakter vedrørende Lejligheder kun skal være gyldige, naar de er godkendte af det. De Kontrakter, som der her er Tale om, er Kontrakter, som maa befrygtes at indskrænke Lejlighedernes Antal, og de Tilfælde, hvor det er fastsat, at Kontrakten kun skal være gyldig, naar den godkendes af Kontoret, er følgende: Naar to eller flere Lejligheder udlejes til en samlet Benyttelse, altsaa, naar to mindre Lejligheder søges slaaet sammen til Benyttelse af een Husstand, hvorved jo faktisk to mindre Husstande kan blive husvilde til Fordel for een, der bruger større Plads. Dernæst: Naar en Lejlighed tidligere har udgjort eller været indrettet som flere Lejligheder og med ringe Bekostning kan føres tilbage til denne Tilstand, naar man altsaa med ringe Bekostning kan skaffe flere Lejligheder ud af en enkelt. Endvidere: Naar en Lejlighed udlejes til en Person, der for samme Tidsrum har Raadighed over en anden Lejlighed indenfor Kontorets Omraade, naar altsaa en enkelt Person, uden at det er til Forretningsbrug, disponerer over flere Lejligheder. Og endelig: Naar en Beboelseslejlighed udlejes til Forretningsbrug, hvorved altsaa Antallet af Beboelseslejligheder forringes. Det er disse 4 Forhold, hvor der tillægges Kontoret den Myndighed, at Kon-